

mærne for balancen (§ 10 og § 11), under II og III, når visse betingelser opfyldes, herunder at afskrivninger hvert år beregnes på grundlag af aktivernes opskrevne værdier. Sidstnævnte krav, der er nyt i forhold til de gældende bestemmelser i AL § 100, stk. 4, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 28. De opskrevne værdier udgør for hvert aktiv summen af de i forslagets § 17 under nr. 1-4 og 6 anførte beløb.

I tilfælde af opskrivning skal bestemmelsen i § 17 om oplysning vedrørende anskaffessummen for alle i behold værende aktiver iagttages. De i tidligere år foretagne af- og nedskrivninger ændres normalt ikke af opskrivningen. Opskrivningsbeløbet, der fremkommer som forskellen mellem den hidtil bogførte værdi og den opskrevne værdi for de aktiver, som opskrives, skal i medfør af bestemmelsen i stk. 2 fuldtud overføres til posten opskrivningshenslæggelser under egenkapital og opføres særskilt i opstillingerne efter stk. 5 og § 17. Hvis der hensættes eventualskatter i forbindelse med opskrivningen, kan beløbet herfor dog overføres fra opskrivningshenslæggelsen.

Bestemmelsen i AL § 100, stk. 4, hvorefter fast ejendom ikke må opskrives til en værdi, som overstiger ejendomsværdien ifølge den senest foretagne offentlige vurdering, er ikke opretholdt i forslaget. En opskrivning til en værdi over den offentlige ejendomsvurdering må dog anses for en særlig undtagelse. Hvilken værdi et aktiv kan opskrives til, må afgøres konkret efter forholdene, herunder aktivets værdi for selskabet i den fortsatte drift. For fast ejendom må der bl. a. tages hensyn til bygningens særlige indretninger, dens vedligeholdelsestilstand og dens belåning.

Stk. 3 tydeliggør direktivets artikel 33, stk. 2, litra c, ved at bestemme, at opskrivningshenslæggelser, som ikke er anvendt til fondsaktieemission efter stk. 4, skal opløses, når det pågældende aktiv realiseres eller udgår af driften. Efter hidtidig praksis har opløsning været tilladt, men ikke obligatorisk. Det tillades, at opskrivningshenslæggelser indtægtsføres, såfremt de udgør realiserede fortjenester.

Hvis en foretagen opskrivning af et aktiv ikke længere er berettiget, skal aktivet atter nedskrives, eventuelt ved overførsel fra opskrivningshenslæggelsen. Den hidtidige adgang ifølge AL § 100, stk. 4, til at foretage nødvendig nedskrivning på andre anlægsaktiver ved overførsel af beløb fra opskrivningshenslæggelsen er derimod bortfaldet, jfr. dog overgangsbestemmelsen i § 66, stk. 4, der opretholder de hidtidige regler, når det drejer sig om op-

skrivningsbeløb, henlagt i henhold til AL § 100, stk. 4.

Til § 31

Det foreslås i overensstemmelse med direktivets art. 39, at værdiansættelsen af omsætningsaktiver skal tage sit udgangspunkt i anskaffelses- eller kostprisen. Definitionen heraf er den samme som i art. 35 og dermed i forslagets § 27. Dog præciseres det, at distributionsomkostninger ikke må indgå i kostprisen.

AL § 99 foreskriver ligeledes, at udgangspunktet skal tages i anskaffelsesprisen, men overlader i øvrigt den nærmere regulering til »god regnskabs-sik«.

Forslagets § 31 svarer indholdsmæssigt til direktivets art. 39, stk. 1, litra a, og stk. 2, dog uden bestemmelsen om, at renteudgifter tillades medregnet i værdiansættelsen af omsætningsaktiver.

Til § 32

Ud over den generelle værdiansættelsesregel i § 31 fastlægger forslagets § 32 i overensstemmelse med direktivets art. 40 de beregningsmetoder, der tillades benyttet ved opgørelsen af anskaffelses- eller kostprisen for varebeholdninger.

Der har ikke tidligere været medtaget bestemmelser om beregningsmetoder i AL. Af de foreslåede metoder, der alle i teorien betegnes »nominelle principper«, er vejede gennemsnitspriser og FIFO mest benyttet i praksis. LIFO, der tilstræber en inflationsdæmpende virkning på resultatet i perioder med prisstigninger, har ikke hidtil været særlig benyttet. Normallagerprincippet og andre »reelle vurderingsprincipper« falder ikke ind under bestemmelsen.

Benyttelsen af de nævnte beregningsmetoder kan føre til en værdiansættelse af varebeholdningerne, som afviger væsentligt fra en værdiansættelse baseret på dagspriserne på balancetidspunktet. Det er derfor i stk. 2 bestemt, at forskelsbeløbet, såfremt dette er væsentligt, skal oplyses i noterne, specificeret for hver post under varebeholdningerne. Opgørelsen af forskelsbeløb forudsætter, at varebeholdningernes værdi beregnes helt eller delvis både efter dagspris og efter stk. 1.

Til § 33

I overensstemmelse med direktivets art. 39, stk. 1 b), og AL § 99, 1. pkt., må omsætningsaktiverne højst værdiansættes til dagsprisen, hvis denne er lavere end anskaffelsesprisen (den laveste værdi